

сиамцитѣ, въ чиято земя за тѣзи животни сж издигнати особни храмове, които се показватъ на народа само въ голѣми праздници. Между европейскитѣ народи малкитѣ слончета се смѣтатъ като носители на щастие.

Най-ценното у слона сж неговитѣ бойници—зжби. Тѣ се ценятъ много скжпо като материалъ за разни украшения и художествени издѣлия. Тоzi скжпъ материалъ е накаралъ човѣка да преследва слона, който се намира въ диво състояние и да го убива. А отъ това безразборно избиване въ миналото столѣтие, слоноветѣ сж намалѣли твърде много и сж почти на изчезване.

Има 2 вида слонове — азиатски и африкански; различаватъ се главно по форма на главата и ушитѣ. Африканскитѣ сж по-голѣми на ръстъ, иматъ грамадни и лесно подвижни уши, по-тънъкъ хоботъ и по-голѣми бойници: жилище имъ сж гориститѣ мѣста, дето нѣма наблизо вода, а най-вече въ подножията на планинитѣ; живѣятъ на стада, които понѣкога достигатъ до нѣколко стотинъ на брой. Азиатскиятъ слонъ по-лесно се възпитава и е по-послушенъ отъ африканския, затова той се употребява почти като домашно животно. Отъ него не се добива много слонова кость, защото зжбитѣ му сж малки, а понѣкога и съвсемъ липсватъ. Затова въ Азия не е запомненъ случай да се убиватъ слонове само за тѣхнитѣ зжби. Ловъ на слонове става най-много въ Африка, дето самцитѣ иматъ зжби, които достигатъ значителна дължина и тежестъ.

До кжде е стигнало безразборното избиване ва слонове въ Африка, може да се види отъ следнитѣ цифри: отъ 1879—1883 г. е изнесено на свѣ-